

engelske Ord). Og det er ikke til at tage Fejl. Erklæringen lyder kort og godt: Sambandspartiet vil kæmpe for sin Kamp til »the bitter end«. Ak ja, sagde Graveren.

At »Dimmalætting« ikke er nogen ynder af Konstellationen, Valg-Alliance mellem Selvestyrepartiet og Socialdemokraterne, er ikke unaturligt, naar man ved, at »Dimmalætting« har staaet snart paa det ene og snart paa det andet Stadium — men dog altid har staaet i Socialistforættelsens Tegn.

Til Bevis herfor kan man trygt gennemblade »Dimmalætting« Aargange fra forrige Aarhundrede.

»Dimmalætting« var dengang som nu et færøsk Organ for dansk Reaktionspolitik. I det forrige Aarhundrede hentede »Dimmalætting« sin politiske Føde hos »Berlingske Tidende«, og det gør den endnu. I et af disse Numre fra forrige Aarhundredes »Dimmalætting« citeres en Udtalelse af Jens Busk

om Alliancen mellem Venstre og Socialdemokratiet: Denne Alliance er den sandeste og naturligste Ting af Verden.

Var det rigtigt, set med »Dimmalætting« Øjne, at Venstre og Socialdemokrater i Danmark indgik Alliance for at faa den for disse Partier nødvendige Indflydelse, da er det ogsaa den sandeste og naturligste Ting af Verden, at de to færøske Partier, Socialdemokrater og Selvestyremænd, danner fælles Front for at vinde de Sager, der vedtages i Lagtinget, en varm Talsmand i Folketinget.

Men nu passer det ikke »Dimmalætting«, og derfor er man fra den Kant pinende gal, »mad«, eller maaske skruptoset passer bedre.

Hvorledes Sambandspartiet nu vil tage op »Kampen for sin Kamp« og »Dimmalætting« føre den videre til »the bitter end«, vil sikkert imødeses med Interesse. Men saadan en Kamp for Kampens Skyld vil aldrig blive til Gavn for det færøske Sæmfund. Tværtimod. T.

oyri, og er ikke langt síðan, at hvalaveiða var drívin hann. Tað tókti mongum tverligt, at hon skuldi halda uppat aftur, tí har kundi so ein og annar fortjena nakrar krónur, sum eru tókar hjá hvørjari húsmóðir.

Men har var einki við at gera. Og tá var tað ein hópur av hugaum arbeiðsmonnum tóku sær um reiggj til at gera tað sum gerast kundi, fyrir at fáa driftina á Gjánoyri aftur á gongd, og teiringu ein ungan, eldhugan Føroying til oddamann.

Já, útsiktirnar vóru ikki so ringar, bert teir kundu fáa fatur í nákað av pengum til driftina, og vendu sær tí til ríkisstýrið — og hvat skuldu teir annað. Andráss var á tingi, og kundi hann ikki hjálpa sín um monnum við einari so viktugari fyrirtøku, hvat skuldi hann so sita har til!

Við fyrstu atloðu kom tað svar aftur, at sakin var komin ovseint, og kundi tí ikki vera framd, men bóðu um at fyrirreika hana av nýggjum og koma aftur í góðari tíð.

So var gjørt. Men hesa ferð hom svarið skjótt, og tað var eitt stult og greitt: Kortaneí!

Hetta er tað sum vit útróðra- og skipsmenn kalla at fáa vátan vøtt framaná, og slíkt kann vera nokk so meint, og helst, tá tað kemur haðani, sum ein minst værdi: Já, hetta er enn verri, tað er at halda fólk fyrir tað turra spott, og eg sigi fyrir meg, slíkt skuldi eg ikki latið mær bjóðað meira enn einaferð.

Nú kann kanska onkur bera í boturflaka fyrir Andráss og siga sum er, at hann kundi ikki gera við tað, men kundi hann einki gott gera okkum tá hansara egnu menn sita á statskassalokinum, halda til hann tá kann útrætta nákað um hann kemur niður á ríkisdagin millum sínar mótmenn, sum nú eru komin til ræðið?

Nei, latið okkum tá heldur fara og stemma upp á skúla-læraran í Gøtu, S. P. úr Skóla, tí eg haldi tað vera sálarbótsgerð, at sleppa einum manni úr tí sessi, har hann onga nyttu kann gera, og tí ger ongin hentari gerð nú enn at loysa Andráss av« tann 29. mei.

Otolaður.

Hvør hevur valrætt?

Hvør maður og kvinna, ið fyllt hevir 25 ár og ikki hava verið straffað ella fingið fátækrahjálp, hevur valrætt til fólkatingið, alt tey eru á val-listanum. Fyri at kunna velja til fólkatingið ger tað einki, um ein ikki er skattabærandi, ei heldur vil tað forða veljaran, at teir ikki hava gildið sín skatt. Øll hava valrætt, sum omanfyri nevnt, bert tey fylla 25 ár sjálvan valdagin.

Martin Tranmæl um javnaðarmannasigurin í Danmark.

Hin gíttni arbeiðaraförarin, Martin Tranmæl var fyrst í hesum mánaði í Keypmannahavn og har er hann spurður um hvat ið Noregs arbeiðaraflokkur helt um stórsigurin, ið javnaðarmann vinnu í Danmark.

— Valsigurin var stórbarur, og kann eg leggja aftrat, at valið eisini vil fáa týðning í Noregi.

— Viðvíkjandi avvápnan? — Já, beint soleiðis. Hin norsk arbeiðaraflokkurin stendur á sama støði, viðvíkjandi verjumálum, sum javnaðarmenn í Danmark, og vilja bert hava vaktaverju. Tver ferðir er sett fram uppskot um hetta og at niðurseta verjumálsútreiðslurnar til 25 mill. kr. — enn eru tær 42—43 mill. kr. — um árið, men báðar ferðir hava hoga, vinstra og bóndraflokkurin beint fyrir uppskotinum.

— Hvat siga arbeiðardemokratarnir um verjumálið?

— Teir eru ímóti krígsóskilinum, men teirra oddamaður, hin gíttni Johan Castberg, er deyður og teir hava bert ein mann á stórtingi, og hann er oberstur, so teirra styðja hevur ikki stórt at týða.

— Og vinstra?

— Í vinstra eigur alt at fara at legna seg, aftaná valini í Danmark. Canstad er friðarvinar og talar støðugt í vinstra um friðarmálið. Eisini Rolf Tommesen, blaðstjóri á »Tidens Tegn«, sum er stórtingslimur, hevur mælt til at skara nógv av krígsútreiðslunum, tí fyrir Noreg er hetta ein stórir peningaspurningur, og eigur her at verða spart 25 mill. kr. um árið. Arbeiðaraflokkurin vil nú á stórtingi aftur bera fram uppskot um avvápnan, og tað vera alt fleiri og fleiri, sum í hesi áskoðan standa okkum felags, tí hava valini í Danmark eisini stóran týðning tyri okkum í Noregi.

Hetta eru orð Martin Tranmæls, og tey eru verd at gevastur. H.

Et Farvel til Byskov og en Hilsen til Borgbjerg

Realskoleforeningens Blad, »Den danske Realskole«, der redigeres af Hugo H. Thompson, bringer i sit sidste Numer en Artikel om Ministerskiftet, hvori det bl. a. om den afgaaede Undervisningsminister hedder:

»At Seminarieforstander Byskov rejser hjem med Beundring for Ekselencen Byskov, vil næppe nogen af Forstanderens mange Venner og Beundrere tro. Han kom i Ministeriet i en Periode, hvor Nedskæring var Tidens Løsen, og han var saa loyal overfor sit Parti, at han vilde overføre det paa Skolen, d. v. s. Ungdommens Opdragelse, og det er det daarligste Sted at skære ned paa i Nedskærings-tidene.

Om Undervisningsminister Borgbjerg hedder det bl. a.:

»Vi ved, at han som Redaktør altid har været villig til at aabne sit Blads Spalter for Skolens Sager, og vi ved, at hans Parti aldrig har været smaaagt, naar det gjaldt Skolen og Ungdommens Opdragelse.

Og vi ved, at hvor Partiet har hersket, har det altid været en Støtte for den kommunale Mellem- og Realskole. Derfor ser vi, der er i den kommunale Skole, med en vis Tryghed den nye Minister i Møde. Vi ved, han vil bl. a. arbejde paa Lærernes Dygtiggørelse. Vi har set, hvad Socialdemokratiet i den Retning tidligere har udrettet, naar det støtter Statens Lærerhøjskoles Forstanders Bestræbelser for at højne vore Læreres Uddannelse, og vi mindes Fru Nina Bangs Arbejde for at skaffe Mellem- og Realskolernes Lærere retfærdige Arbejdskaar.

Og under disse Auspicier ønsker vi den nye Undervisningsminister Held og Lykke til at løse de Opgaver, han har sat sig som Maal inden for vore Skoler.

Úr Føroyum.

Tórshavn.

Ólúkkka.

Hóskvöldið hendi ein ólúkkka í Havn, ið kosta mundi manni heilsuna fyrir alt lívið.

Ein motorbátur úr Skopun lá við Kongabránnna og ein av manningini, Christian Hentze úr Skopun, handlaði og hugdi at einu byrsu — skjótingin er jú byrjað — uttan at vita, at hon var lódd. Hann kom undir gekkin og skotið gekk av, beint niður á annað beinið. Hann bløddi ræðuliga. Fysikus kom í stundini, og beinið var tilbundið og maðurin lagdur inn á hospitalið.

Vit hava spurt læknan um vónirnar, og hann svarar, at tað ikki er nær so ringt sum væntað, so maðurin kann væntast at verða færligur aftur. Men kjotið er illa meltað og nógv eru haglini at fáa burtur úr — men tað vil taka tíð, nógvá tíð, til maðurin er arbeiðsføtur aftur.

„Islands Falk“.

Inspektionsskibet »Islands Falk«, der p. T. udfører Inspektionen ved Færoerne, lader til at begynde godt. Straks ved Ankomsten lagde man mærke til at »Falken« fløj om Natten.

Det første positive Resultat af »Falken«s Natteflugt foreligger nu:

Natten til Torsdag ankom »Islands Falk« til Thorshavn medbringende en engelsk Lovovertræder.

Enkelthederne er, at Onsdag Aften i Skumringen laa »Islands Falk« inde paa Vestmanhavn. En Trawler der laa inde paa Reden dampede af til sit natlige Togt. En Time efter letter »Falken« Anker og staaer ud for at varetage sine Pligter. »Islands Falk« træffer nu den formentlige Trawler i lovstridigt Arbejde inde paa Territoriet ved Søvaagbjergene. Trawleren anholdtes og bragtes til Thorshavn, hvor den ved 10-Tiden Torsdag Aften fik Dom, der lød paa: En Bøde paa 5000 Kr. samt Fangst og Redskaber konfiskeret.

Trawleren appellerede Dommen.

Trawleren er fra Grimsby, »Valmont« G. Y. 885.

Veljið Konoy

Hvussu væl Andráss røktar síni „fár“!

Øllum er kunnugt, hvussu tolnir og treisknir vit Eysturoyingar eru, og tað er kanska ikki heilt ógrundað, tá summir hava illskast inn á okkum fyrir tað, at vit hava verið so treisknir og forstokkaðir í sambandinum, og Eysturoy er eisini skýrd »det mørke Fastland«. Lat teir nú tað, men tað er nú koftini ikki bert av tí ónda at verða treiskur, »men alting med Maade«, sum maðurin segði.

Um nakar er, sum ivast um, at vit hava verið tolnir viðvíkjandi tí at gera mikil krøv til teir, ið skulu røkta okkara orindi á danska ríkisdegi, komið bert higgar norður í Eysturoy, so fáa tit sjón fyrir søgn, jú, tit sleppa at leita longi, áðrenn tit finna so mikið sum ein vegastubba, so synd er at siga, at vit hava gjørt danska statskassan arman.

Men vit eru tó menniskjur, sum hava eygur og oyru og allar limir, sum ein valamaður hevur skrivað so vakurt, og kunna tí ikki um ævi og allan aldur liva av »forventer« og »haabers«, sum Andráss, okkara hiriðil, so leingi hevur lært okkum. Og so umsiður fóru vit at tráa eftir tí, sum alla aðrastaðni verður roknað upp í hitt dagliga breydið, sossu: vegir, brúgvir og lendingar o. s. fr. Og tá vit so endiliga vóru farnir at krevja nakrar vegalengjur, so ivaðust vit heldur ikki í, at okkara góði Andráss fór at útína nákað til muns, so mikið meir, sum hansara egnu partimenn, vinstra, sátu við rórið.

Og jú mín sann, tað á eisini út til, at hin gamli hjá okkum skuldi vísa seg sum tann mann, vit altíð høvdu hildið hann at

vera. Synd at siga, at ikki var lagt til bráðs. Framanundan seinasta lagtingsvalgi, var maður sendur, ein ingunøgur ella sje-nøgur hvussu teir nú nevna hesar lærdu fyrr — sama ger — norður í Sundalagið at mála upp til vegir. Har lá hesin neyðar maður úti bæði í illveðri og náttmyrkri og fonglaðist við øllum teim merkiligastu apparatum — Várharra viti til hvat — sum nú hesir góðu menn einaferð skulu hava, tá ein grov skal gravast ella tón skal leggjast.

Sum vitilg, varð hesin góði maður — heldur ússasligur var hann eisini — illa tiltúkaður, og sagt er fyrir sætt, at góðfólk máttu bæði hava varmaðunkar og annað til at liva hann upp við, tá ringast stóð til; men sum sagt, her mátti alt gerast, sum gerast kundi, tí vegirnar kundu vit ikki forsaka.

Men so kom valgið, og tóin gekk, men vegur kom eingin, og er ikki komin enn tann dag í dag. Tað hevur hoyrst, at ein ráð skal vera gjord millum Oyrar og Norðskálar, men hon man sum alt annað fara aftur í mammu sína. Tað einasta, sum sjónligt er enn eftir alt hetta hóastakið um vegirnar, eru nakrar reyðar sneisar, sum vónandi verða standandi til minnis um, at Andráss er farin Harra í hendi — eg meini ikki sum sýslumaður í Fuglafirði, men sum fólkatingsmaður okkara. Hann fer ikki betur.

Já, eg eri nú begyntur, so lat meg siga eitt sindur meir um, hvussu væl Andráss hevur arbeitt fyrir okkum.

Tað er nokk nógvum kunnugt, at ein hvalastation er á Gján-